

Universitätsbibliothek Paderborn

Homiliæ Qvadragesimales Reverendissimi D.ni P. F. Hieronymi Baptistæ De Lanvza Venerabilis memoriæ Episcopi Barbastrensis & Albarrazini, Ord. FF. Prædicatorum

Ex Hispanico idiomate in latinum perfectè fideliterq[ue] iuxta posteriorem omnium, nouamq[ue] editionem translatæ, & ab innumeris cùm S. Scripturæ, tùm SS. Patrum typographicis erroribus emendatæ ... cum triplici Indice ...

**Lanuza, Jerónimo Bautista de
Antverpiæ, 1649**

§. 9. Vna est Ecclesiæ Cathedra: quia vna est eius doctrina, licet diabolus velit linguas confundere sicut in turri Babylonica.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52962](#)

ratem, ut Madritum proficisceretur; præsentum cum ex varijs consultationibus ac rationibus certum omnino crederet, Deum ipsum sibi hoc indicasse. Respondet illa, quid nec illa revelatio, nec quotquot accipiunt homines, se ita de voluntate ac decreto Dei considerent certiorē sicut sui dictum ac voluntas Superioris. Obedientiam enim Superioris debet, eorum præcepta, censebat illa, expressam esse Dei voluntatem, nec se posse in hoc deludere, bene qui em in revelationibus. O stupendam responsonem. Ex hac subiectione ortum habuit in illa actus alle tam horrendus, ac molestus, immo molestissimus quo Christo verbum seu medium vnguentum porrigebat, (4) dum sibi in principio sue conversionis apparabat, quia hoc ei faciendum præcepit confessorius: qui hoc sibi persuadebat, hunc qui D. Theresia apparebat, esse demonem in figura Christi, licet autem illa contrarium sciret; sed esse vere Christum, se tamen securiorē censebat, in hoc quod sibi erat agendum, ex eo quod præcipiebat Superioris, & in vitroque casu respondebat illi Christus, quid prudenter fecisset, viam autem esse reticimam & ab omni deceptio, & immunitam, simplicem Superioribus præstatam obsecutionem, qui Dei obtinet locum, sicutque illi per quos sine dolo suam declarat voluntatem: quocirca ut natu dignissima profeta tibi euilem D. Theresia verba. Quotiescumque mihi Dominus aliquid in oratione præcipiebat, si mibi contrarium mandaret C. f. f. s. r. e. s. coquersit. Dominus aiebat: ut illi obediatur: deinde suggestebat ei Dominus: ut idem mihi, & ipso præcipieret. Hæc igitur est optima doctrina, qua delinquit omnes nostrorum temporum illuminatores: superiores sunt, ex quibus tibi Dei voluntas certo cogi oculenda.

Hanc à superioribus dependentiam noverat Rebecca, geminis pregauius. Cupit scire mysterium, & quid sibi stragendum: Perrexit ut consuleret Dominum. Ne credideris, (moner D. Chrysost.) quid pertexit per se consulete Dominum, sed per sacerdotem. Aliqui opinantur (ut refert Theodoret) quid is erat Melchisedech: quia medijs Sacerdotibus suam Deus revelar voluntatem, prædictaque veritatem. Cpi or ego, nisi me fallat memoria, Siphonium referre in Prato Spirituali de Sacerdote vite meritis adeo insigni, ut illi familiare esset, Angelorum appellationibus recreari, quibuscum frumenter, & diutius colloquebatur, licet per ignorantiam, inter missarum solemnias, non aduersus aliquos committit.

ter defecitus. Reversis denuo ad lectiōnē, 2127 Angelis purissimi, talis ne sacerdos, & omisſis in Sacro ritibus redarguit, num verum? ille respondērunt: Verum. Cur igitur iam toties in coldem defectus relapsum non cogitatis? Respondesuntr. Quia hoc communiter nobis non est concilium, sed præceptoribus, quos Sancta statuit Ecclesia, quibus vultus Dei ceteros esse subiectos, nobis tantum conuenit homines consolari. Conclu- igitur cathedralē esse visibilem cui te oportet clie- subiectum.

§. 9. Una est Ecclesiæ Cathedra: quia una est eius doctrina, licet diabolus velit linguis confundere, sicut in turri Babylonica.

Vpereft & aliud notandum in hoc modo lo- quendi nostri Redemptoris, qui cum sit infinita sapientia, etiam in minutissimis punctulis ex lelia reueluit mysteria. Cur igitur dixit Super cathedram, & non Super Cathedras. Cum liquidō constet, multas imo plurimas fuisse cathedras. Licet enim viueum tantum esset templum, ac tota lege veteri, non nisi unum ueris, quod locus erat ubi Deo sacrificia offerebantur, erant tamen, innumerā loca, & cathedra, in quibus fedebat. Scribe & Pharsax, vt legem Moysi expla- rent, populum regerent, mandata proponentes: quia ad hoc erectæ erant Synagogæ: opera scilicet maiora, ymolo & encamætationes templorum nostrorum, in quibus erant cathedra, ut modo labemus pulpitæ, ex quibus l'harizzi, & Scribe le- gem Moysi predicabant, & singulis Sabatariis populum instruebant. Quinimo adiut hilo, quod ibidem Psalmos canerent, orationes fundente ob- quam rationem Synagogas vocat: Oratorium, & si C. de fibular omnia in virtutum, & de illis mules in lo- cis loquuntur, similiter & Iosephus. Erant autem Provincia plures. Ita legimus in S. Scriptura 1394. Synagogas Galilee, Damasci, Salaminae, Amio- chia &c. In sola Hierusalem erant quatuor gen- ter, & ologogia, in omnibus concubus habebant, 161. I. an- le Moysi explicabant, ut tellavit D. Paul. A diuinitate temporibus antiquis habet in singulis ecclesiæches 2000. Moysi, qui eam predicebat. Cum ergo tota uenit cathedralē, & in singulis ei istib[us] plateret, cur scribit. Christus dixit in figurâ: Super cathedram vestram. V. 20. iudicet, quod licet multe essent materialiter, sed malius ramen una erat: quia eandem omnes dicitur. 17. R. 3. do. 21.

doctrinam, fidem, Sacraenta, & mystera profitebantur.

Iust. 107. *Eo modo, quo D. Zacharias Ioannis Baptista*

pater dixit: Sicut locutus est per os Sanctorum, qui à

faculo sum, Prophetarum eis. Non autem: *per ora,*

Ted, per os, Quod ergo multi Prophetae, multa

habeant ora, multas lingas, quisque suam, non

ab uno, sed omnia erant viuum os: quia omnino

da uniformitate loquebantur, omnes enim eadem

fidem, eadem doctrinam eademque mysteria tradiebant. Vna vniqa est Ecclesia Cathedra, licet enim multa materiis altera adflicata sint

pulpita, eaque differentia, in quibus docetur, dif-

ponitur, ordinatur, precipit utramque omnia

sunt una fides, una doctrina, una Domini lex,

eadem Sacraenta: Vnus Dominus, una fides,

Vnum baptisma, Materia nostra congruum edidit

D. Cyprian. librum ex quo plura sumpsit D. Aug-

ustus, in quo praeclaram extollit Ecclesiam, quae est

Catholica, quae semper fuit una, & Cathedra: ex

qua docet, fuit quoque semper eadem. Inter Phi-

losophos, inquit D. Augustus, inuenies varias dif-

ferentes, mutatas & multiplicatas cathedrales, & quia

quisque suam docebat, opinionem particularem,

diversem, iimo contrariam alteri. Erigit Socrates

cathedralam, quae Stoicorum prescribitur, in qua

suam vendidit Philosophiam. Surrexit Plato, se-

que Socrati actriter opponit, suam erigit cathe-

dram, quam Academicam seu Platoniacam nomi-

nabant. Prodicit in arenam contra illum Aristote-

les eiusdem discipulus, & ex diametro illi repres-

gnat aliam erigit cathedralam, quam dicunt Peri-

platetici seu Aristoteliciam. Etat haec omnes, mul-

tae cathedralae quia erant sententijs dissidentes, &

directe oppositi. Ex superbia natum est hoc dissi-

dium, quia turgebant mundi sapientes. Scientia

infat. Vnusquique enim proprio studebat hono-

ri, ac ingenij sui subtilioris laudem atque upabatur.

Vnde hoc intendebat, ut ipse talis doctrina, pri-

mus ac proprius auctor sentetur, qui p[ro]t[er] alius

acumine ingenui, ac intellectus perspicacite longius

emineat. Ex quibus infert D. Augustus, hanc

etorum Rempublicam iure merito vocari potuisse

tutum Babylonicam, ubi quisque sua loquebatur

lingua, vicino suo discrepanti, quia factum est, ut

numquam tutum hanc doctrinam adfiscate pos-

tuerint, sed per uniuersum mundum errabundi,

singuli sibi professi sint. Post haec, cum esset ia-

bolus huius mundi Deus: Princeps huius mundi, &

ipse sit omnis pater mendacij, qui initiat non

terrat, nihilque tam desiderat, quam animatum

cuilicem, decrevit, ut quoque Respublica suas

haberet particulares opiniones, sacrificia, cere-

monias, in honorem diuersorum idolorum, ve-
ritatis de monum, quos in eorum singulis adora-
bat; proinde sicut viaqueque ciuitas suis Deos
venerabatur: Secundum numerum cuiusnam sua-
rum, erant Dijtus: Ita quoque erant diversi in
viaqueque ciuitate, ac loco cathedralae.

Ornat[us] hoc dixit D. Augustus, expeditus locum D. An-

geli, dum Ezechielis Prophete, ac supponens in Lach-

periam esse matrem producticem multitudinem

sententiarum, ac cathedralum: memini quippe

non potest, qui dixit: Intra superbos semper sunt

Lugia. Alia saltat in Africa, alia in Egypto,

alia in Mesopotamia, verbi gratia, diversis locis sunt

dueras: sed una mater superbia, omnes gennit. Neq;

murum se superbia pars differentiationis enumeran-

ma, scilicet obsoletas ciuitates.

In superbis schola Satana fundatur, hinc tota redundantias ciuitatis quin-

imo & propter hanc rationem ait D. Aug. Vocat

Daud illos cathedralicos viuornes, dum orat:

A cornibus unicornum erue me. Proprium enim

est huic animali, esse singulariter: Omne omne confor-

tiuum. Verum amen in Ecclesia Catholica, sicut

est Dei res publica, qui auctor est ac Pater veritas,

& haec una est, tanquam una eademque senten-

tia ab omnibus edocetur una fides, eadem Sacra-

menta, una lex, una tanquam videtur cathedrala, una

coifelio, viuum Credo, viuum Euangelium, ac in

ea id fit quod optabat D. Paul. Obsecro vos fratres

Eccl. Ut id ipsum discatis omnes, & non sint in vobis 1. Cor.

schismata, sed sint perfecti in eodem sensu, & in ea-

dem sensu. Et qui docent, non suo nomine do-

cent, nec se autores ostentant opinionum; omnes in

per sona Christi & Dei loquuntur, qui auctor

est fides, & magister viarius, a quo omnes Eccle-

siae doctores sunt constituti ac substituti, repeti-

tores, ob quam rationem ipse in Evangelio ait, ne

velimus vocari Magistri; quia non nos ipsos iacta-

te debemus autores esse fidei: hic enim solus est

Christus: Vnde est enim Magister vester Christus,

Nostre modis loquens, i. quo Deus vitur apud

Ezechielem: Neque enim quiescerunt pastores mei,

gregem meum. Cum autem Pastores tam partim

iniquitatem ouibus meis, at Dominus, illos repel-

lam. Cessare faciam eos, ut ultra non pascant gre-

gas meos. Et quis o[ste]r Domine curabit gregem

tuum: Suscitabo super eos Pastores unum qui pas-

cat eos, seruum meum David. Quomodo dicit V-

er. An non per Hieremiam multos promiserat,

Pastores? Concedo; sed unum primatum, ac

ceteris superiorum, ac cuius vices obeat, im-

plenteque ceteri commissiones, Vnde & addit:

Seruum meum David, princeps in medio eorum; quem

vocat D. Petrus Princeps & Episcopum aucto-

rum. 2.

[¶] sum. Reliqui vero sunt velut eius & economi, qui disposita ab ipso disponunt, quod ille ipse praecepit gubernandum, gubernant, & omnes ex eo sumunt potestatem. Hoc ipse declaravit dum ait: *Ego sum p̄stor bonus*, quod duo (notatorum Casetano) complectitur: *Ego sum illi P̄stor, illi bonus*. Ille desideratus cunctis gentibus, ille bonus per clementiam, ille qui oves, ut proprias habet; reliqui, i.e. pastores sunt oviuum ex commissione, quoniam illis imper gregem meum concedo, ut super eas minigent, & illi multo sunt attamen vires flos ipsi, qui ut auctor scribi ac doctrina, vult ut certe paleant illa eadem doctrina oves suas, ipse in qua domini Christus est.

^(¶) Fundatur Christi schola in humilitate, & sicut superbia variarum scaturigo est doctrinatum, humilitas est contra ea est, per quam in via eadem que sententia contemnimus, nostrum captiuantes intellectum. Quoniam ea de causa tantopere eam Christus commendat in Evangelio. Hinc educit D. August. bellum poena omnium atrocissimum a diabolo exercitatum in Ecclesiam per haereticos, qui ad hoc adlaborant, ut quisque sua infirmitates prodeat in actum: *necum Ecclesia Catholica* sententia coniudicens, sed aliorum quoque euentus dogmata hereticorum, ita ut suam quoniam defendat, teneatque sententiam. Tentauit in hoc perfidus ille tentator illo quoque ut medio, quo Dominus in eum visus fuerat, ut militum eius arrogans exerteret intentum adificavit enim turrim Babyloniam, nominis sui fama que quartus celebritatem: *Celebremus non men nostrum*. Concorditer omnes huc admittunt operi, omnes vero loquuntur idoneum, iij/duo verbis vitetur. *Era, terra labij vniuersi, & sermonum erundem*. Hac uniformitate solitari tuum paucum promouent in alium hoc intendentes, ut culmen eius periturae ad colum. Vult Diabolus machinas delitrucere, eorumque ambitiosam demotiri presumptio, humiliare superbum; quid agit? confundit linguas eorum sie, ut quoniam fidei propriae habeat ut huius non conueniat cum alterius, & istius discreper ab illius & illius lingua: *Confundamus linguam eorum, & non auferat unusquisque vocem proximi sui*. Hoc modo in acta evanuit tota haereditas tam immensa, operisque celebrissimi adificatio. Adebat Christus turrim Ecclesie constructurus: *Turri fortitudinis a facie inimici*. Quae ad tantam exescat altitudinem, ut ad caeli verticem pertingat, & terram celo concedere, sitque illa, per quam ad sidera homines ascendere valeamus. In hunc siue omnibus vnam insundit linguam, vnam fidem, ea-

dem Sacramenta, vnam legem, vnam sententiam, vnum caput visibile, scilicet Petrum, super quem totum hoc fundauit adificium, vnum Evangelium. *Predicete Evangelium omni creature*.

Marcus

Adimplet quod olim verbis praclarissimis per 16.15, varem Sophoniam addixerat. Reddam populu la-bium electum, ut inuenient omnes in nomine Domini 94. ni, & seruiant ei humero vero, q.d. ab aliis eis labium vnum, vno loqui idiomatico, ut veterius non proficeret terrena turris Babylonis adificatio: ego ipsis hoc restituam sed electum, purum, mundissimum. Reddam eis labium electum, ut omnes adlaborent, & consuistiati progediantur ad opus Humero vero.

Sumitur haec metaphora, ab ijs qui magnam suffollunt trabem, humeros humeris locant, & pari conatu adiungunt rura tollent crucis mœc pondus, monum Evangelium omnes: Humero vero, & pari conatu in vinea laborabunt. *Predicete Evangelium*: vnum Evangelium, vnam fidem, vnam doctrinam. O quam altum ascendit haec turris, quam proficit crelicque Ecclesia! Optime se diabolus per ministros suos Imperatores, Monachos, Tyrannos, totamque mundi pretetiam in Christi Ecclesiam atmatam, nec illo potest nōodo exiguntur machinam impeditre, quid consilij. Hoe intendit, quod olim Deus contra eum laborat confundere linguas eorum, tam efficaciter, ut vnu alterum non intelligatur. Hec agit per Haereticos, ut eorum singuli suā prodeant armata sententia, ita ut, nedium se Ecclesie oppoant. Cati, olicet, sed & suos impugnent confidales, id que tanta opinionum varietate, ut suam quoniam eantum mouerit linguam, defendantque sententiam. Quia linguarum non sunt semper inter illos diversitas? Non nostra tempora confidemus. Exoritur Lutherus sua lingua, sua fide, cui se confessum opponit Calvinius Iusta doctrina, statim et olaris Oecolampadius, & Zwinglius, alij vnde ad infima foris homines, factores, futores, camentarios textores &c. Ita ut, quoiquod in via de moribantur, non vitianies in deo, sed multitudines inter se dissidente. t. Pater Luthetanus, mater Calvinita, filius Protestans, filia Zwyngiana, &c. Hoc in illis impletur a Deo predictum in fortunatum per Isaiam, ut beati i orat Doctor Angelicus: *Scissuras ciuitatis David videbat: quoniam illi ipsi sunt*. Attamen non præualebit dia-bulus quidquid enim molitus fuerit, semper san-nebit; viuer, triumphabit via Cathedra, vna lex, vnum Evangelium, vnam in Ecclesia Catholica caput visibile.

In 1 Cor. 14. 28
Corinth.
Lc. 2.
I Cor. 12. 28

§. 10. VIII.